

Vrchního soudu v Praze ze dne 26.05.1993, sp. zn. 11 To 37/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:11.TO.37.1993.1

Číslo: 40/1993

Právní věta: Procesně účinně může upozornit obžalovaného na možnost přísnějšího posouzení skutku (§ 225 odst.2 tr.řádu) v řízení před soudem pouze předseda senátu, nikoliv prokurátor.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 26.05.1993

Spisová značka: 11 To 37/93

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí:

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40

Procesně účinně může upozornit obžalovaného na možnost přísnějšího posouzení skutku (§ 225 odst. 2 tr. řádu) v řízení před soudem pouze předseda senátu, nikoliv prokurátor.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 26. 5. 1993 sp. zn. [11 To 37/93](#))

Vrchní soud v Praze zrušil v celém rozsahu rozsudek Městského soudu v Praze z 12. 1. 1993 sp. zn. 2 T 31/92 a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc soudu prvního stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná Y. D. uznána vinnou trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák., za který jí podle § 222 odst. 3 tr. zák. byl uložen trest odnětí svobody v trvání osmi a půl roku, pro jehož výkon byla podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazena do první nápravně výchovné skupiny. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. jí byla uložena povinnost uhradit státu na účet Obvodního úřadu Praha 4, Táborská 500, škodu ve výši 40 000 Kč.

Podle skutkových zjištění Městského soudu v Praze se měla obžalovaná uvedeného trestného činu dopustit tím, že dne 19. 2. 1992 kolem 20.00 hod. v Praze 4, tř. 5. května 18, ve svém bytě ve 2.

poschodí způsobila úmyslně opakovaně vedenými útoky na tělo nezl. K. B., nar. 9. 12. 1989, větvící se zlomeninu levé kosti čelní a temenní končící v kosti týlní vlevo, roztržení levého švu spánkového, krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, pohmoždění mozku ve tkáni levého spánkového laloku, rozsáhlou modřinu o velikosti 11 x 6 cm, drobné oděrky na čele a týle, oděrky na vnitřní straně dolního rtu, krevní výrony po obou stranách jazyka a četné oděrky a modřiny na obličejí, šíji, trupu a končetinách a dále skupinu 10 drobných vpichů na zádech a tímto svým jednáním způsobila nezletilé K. B. těžkou újmu na zdraví a následně smrt.

Proti uvedenému rozsudku podali ihned po jeho vyhlášení odvolání městský prokurátor v Praze a obžalovaná Y. D.

Městský prokurátor v Praze namítl ve svém odvolání, že Městský soud pochybil, pokud jednání obžalované právně kvalifikoval pouze jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák., ačkoliv je bylo na místě kvalifikovat jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák. V tomto směru poukázal na to, že ze závěrů znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství sice vyplývá, že nezletilá poškozená utrpěla četná zranění na hlavě, z nichž jedno vedlo k její smrti, přičemž u tohoto zranění nemohli znalci plně potvrdit, zda bylo způsobeno aktivním mechanismem, ovšem dále utrpěla četná zranění po celém těle, která dle znalců byla způsobena aktivní silou např. údery pěstmi nebo kopanci. Odvolatel z toho dovedl, že obžalovaná si musela být vědoma toho, že svým jednáním může dítě usmrtit a s tím byla srozuměna.

Závěrem městský prokurátor navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil napadený rozsudek a sám rozhodl tak, že by obžalovanou uznal vinnou trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák. a uložil jí trest odnětí svobody v rámci této trestní sazby.

Obžalovaná Y. D., která výše uvedený rozsudek napadla odvoláním ihned po jeho vyhlášení, toto ani dodatečně neodůvodnila.

Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Pokud jde o přípravné řízení, bylo provedeno v souladu s trestním řádem. Byly opatřeny veškeré dostupné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Plně respektována byla také veškerá ustanovení zaručující právo obžalované na obhajobu.

Zcela v souladu se zákonem se však nejeví postup Městského soudu v Praze při provádění některých důkazů ve stádiu hlavního líčení a při jejich hodnocení.

V první řadě soud prvního stupně, pokud neprovedl důkaz výpověďmi svědků M. B. a R. a M. R., se dopustil procesního pochybení porušením ustanovení § 220 odst. 3 tr. ř., neboť neprobral v hlavním líčení důkazy shromážděné v přípravném řízení mající souvislost s projednávanou trestní věcí.

Dalšího procesního pochybení se soud prvního stupně dopustil, pokud výpovědi svědků V. B. a E. K. přečetl v hlavním líčení dne 11. ledna 1993 podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. ř., ačkoliv dle tohoto ustanovení mohl postupovat pouze v případě, že by uvedení svědci zemřeli nebo se stali nezvěstnými, pro trvalý pobyt v cizině nedosažitelnými anebo onemocněli chorobou, která natrvalo nebo pro dohlednou dobu by znemožnila jejich výsledky. Žádná z těchto zákonem předpokládaných podmínek ovšem nenastala, a proto bylo na místě svědky v hlavním líčení osobně vyslechnout, popř. za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 211 odst. 1 písm. a) tr. ř. jejich dříve učiněné výpovědi přečíst.

Konečně Vrchní soud v Praze shledal nezákonným postup soudu prvního stupně, pokud připustil, aby prokurátorka v hlavním líčení upozornila obžalovanou na možnost přísnějšího posuzování

předmětného skutku (§ 225 odst. 2 tr. ř.). K takovému postupu by ve stádiu řízení před soudem byla oprávněna pouze předsedkyně senátu soudu prvního stupně, což vyplývá obecně z ustanovení § 181 odst. 2 tr. ř., neboť po podání obžaloby pouze soud rozhoduje samostatně všechny otázky související s dalším řízením a konkrétně z ustanovení § 190 odst. 2 tr. ř., podle kterého předseda senátu upozorní na možnost odchylného právního posouzení osoby, kterým se doručuje opis obžaloby a shodně postupuje i v dalším stádiu řízení před soudem podle § 225 odst. 2 tr. ř. Jedině předchozí upozornění, které obžalovanému poskytl v řízení před soudem předseda senátu, může mít procesní důsledky předpokládané ustanovením § 225 odst. 2 tr. ř.